

- c) w ciągu 14 dni od zapłaty wynagrodzenia z tytułu jakiegokolwiek porozumienia z klientem innego niż porozumienie w zakresie reprezentowania: informacji wymaganych na platformie,
- d) w ciągu 14 dni od daty zawarcia: wszelkich porozumień, umownych lub innych, pomiędzy agentami piłkarskimi, dotyczących współpracy w zakresie świadczenia jakichkolwiek usług lub podziału przychodów lub zysków z jakiegokolwiek części ich usług pośrednictwa,
- e) w sytuacji prowadzenia przez agenta piłkarskiego działalności w ramach agencji, w ciągu 14 dni od dnia zawarcia pierwszej transakcji z udziałem agencji: liczbę agentów piłkarskich prowadzących działalność w ramach tej samej agencji oraz nazwiska wszystkich zatrudnionych,

jak przewidziano w art. 16 ust. 2 lit. j), ii. – v., lit. k), ii. FFAR,

- 13) zabrania się klubom uzgadniania z agentami piłkarskimi wynagrodzenia lub składników wynagrodzenia za transfer zawodnika na zewnątrz lub wypłacania agentom piłkarskim wynagrodzenia lub składników wynagrodzenia, które obliczane są (również) w oparciu o przyszłe wynagrodzenie za transfer, które klub otrzyma z tytułu kolejnego transferu danego zawodnika,

jak przewidziano w art. 18ter ust. 1 pierwsza alternatywa regulaminu FIFA w sprawie statusu i transferu zawodników (zwanego dalej „FIFA RSTP”), oraz w art. 16 ust. 3 lit. e) FFAR.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 11 kwietnia 2023 r. – FR/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sprawa C-225/23, Pinta (¹))

(2023/C 235/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FR

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 54 ust. 3 lit. g) i art. 58 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą (zwanego dalej „traktatem EWG”), które określają skutki dyrektywy Rady 78/660/EWG (²) (zwanej dalej „czwartą dyrektywą”), należy interpretować w ten sposób, że zakres jej stosowania nie obejmuje podatników będących osobami prywatnymi, lecz jedynie spółki, o których mowa w art. 58 traktatu EWG?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy oznacza to, że w odniesieniu do skutków czwartej dyrektywy jej przepisy, które przewidują obowiązki w zakresie rachunkowości, sporządzania dokumentów poświadczających, przechowywania dokumentów i ogłaszania, nie mają zastosowania do podatników będących osobami prywatnymi? Innymi słowy, czy oznacza to, że przewidziane w niej obowiązki mają zastosowanie wyłącznie do spółek objętych jej zakresem stosowania, a zatem nie można egzekwować ich wobec podatników będących osobami prywatnymi i nie można się na nie powoływać w postępowaniu administracyjnym w dziedzinie podatków lub w postępowaniu sądowym mającym na celu zbadanie, czy wykonują oni swoje zobowiązania podatkowe?

- 3) Niezależnie od powyższych pytań, czy w zgodności z podstawowymi zasadami rachunkowości oraz celem i rolą obowiązku ogłaszania, ustanowionymi w art. 2, 31, 47, 48 i 51 czwartej dyrektywy, z prawem do rzetelnego procesu sądowego ustanowionym jako ogólna zasada prawa w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) oraz z podstawowymi zasadami pewności prawa i proporcjonalności pozostają działania organu podatkowego państwa członkowskiego polegające na ustaleniu różnicy podatku obciążającej podatnika będącego osobą prywatną na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości z tego tylko powodu, że podatnik z powodów, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie mógł udostępnić organom podatkowym wszystkich dokumentów księgowych spółek handlowych, które były niezależne od tego podatnika w czasie kontroli podatkowej lub zostały wykreślone z rejestru, aby wykazać, że wpłacił on do kasy tych spółek kwoty w gotówce, które otrzymał ze względu na funkcje, które wykonywał wcześniej w tych spółkach lub na podstawie umowy, lub które zostały przekazane na jego rachunek prywatny, w związku z czym organ podatkowy przypisuje podatnikowi brak lub niewystarczający charakter dokumentów księgowych spółki, którymi nie mógł on dysponować ze względu na obiektywne przeszkody w czasie kontroli podatkowej, na które to dokumenty podatnik ten nie mógł mieć wpływu ani w kwestii ich tworzenia, ani sposobu ich sporządzenia?
- 4) Czy motywy i art. 2, 31, 47, 48 i 51 czwartej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przestrzeganie przewidzianych w nich obowiązków prowadzi do powstania prawnego domniemania zgodności danych zawartych w opublikowanych rocznych sprawozdaniach finansowych z podstawowymi zasadami rachunkowości, w szczególności z zasadą prawdziwości i zasadą uzasadnienia, a także z opartymi na nich dokumentach księgowych?
- 5) Czy jest zgodne z art. 2, 31, 47, 48 i 51 czwartej dyrektywy oraz z prawem do rzetelnego procesu sądowego ustanowionym w art. 47 Karty oraz z podstawowymi zasadami pewności prawa, pierwszeństwa i skuteczności prawa Unii działanie organów podatkowych polegające na tym, że nie wzruszając domniemania prawnego związanego z przestrzeganiem przepisów czwartej dyrektywy, nie uznają one, że określone dokumenty księgowe sporządzone zgodnie ze standardami rachunkowości stanowią same w sobie wiarygodne dowody?
- 6) Czy jest zgodne z art. 2, 31, 47, 48 i 51 czwartej dyrektywy oraz z prawem do rzetelnego procesu ustanowionym w art. 47 Karty oraz z podstawową zasadą pewności prawa działanie polegające na nieprzyjęciu przez organ podatkowy opublikowanych rocznych sprawozdań finansowych spółki jako danych z zakresu kontroli dokumentów księgowych (dowodów wpłat) dostosowanych co do formy i dostarczonych przez podatnika będącego osobą prywatną, ani też potwierdzających je zeznań lub oświadczeń, podnosząc, że nie są one same wystarczające, gdyż do wiarygodnego wykazania danych przepływów środków będących przedmiotem sporu wymagana jest pełna dokumentacja rachunkowa spółki dotycząca rozpatrywanego roku podatkowego? Czy z wyżej wymienionych artykułów czwartej dyrektywy można wywnioskować, że moc dowodowa prowadzonej zgodnie z nimi pełnej dokumentacji rachunkowej jest w odniesieniu do dowodu płatności gotówkowych dokonywanych z rachunku bankowego spółki wyższa niż moc dowodowa rocznych sprawozdań finansowych ogłoszonych zgodnie z art. 48 i 51 czwartej dyrektywy, czy też mocy dowodowej niektórych dowodów wpłat sporządzanych zgodnie z tymi samymi zasadami rachunkowości?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. 1978, L 222, s. 11; s. 55)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 13 kwietnia 2023 r. – Paolo Beltrami S.p.A./Comune di Milano**

(Sprawa C-235/23)

(2023/C 235/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca środek odwoławczy: Paolo Beltrami S.p.A.

Druga strona postępowania: Comune di Milano